

[Mohr Dam.]

styrelsesordningen for Færøerne forudsatte nødvendige ansættelser i udenrigsministeriet og ved danske udlandsrepræsentationer af særligt kyndige personer.

Statsministeren (J. O. Krag): Det er ifølge § 8 i loven om Færøernes hjemmestyre muligt at ansætte en i færøske forhold særligt sagkyndig i udenrigsministeriet til at bistå ved behandlingen af sager vedrørende Færøernes særlige erhvervsinteresser, hvis det færøske hjemmestyre udtrykker ønske herom. Det er klart, at regeringen vil træffe foranstaltninger til at ansætte en sådan sagkyndig, hvis et ønske herom bliver fremsat, hvilket endnu ikke har været tilfældet.

Det ærede medlem har også rejst spørgsmålet om ansættelse af medarbejdere til varetagelse af færøske erhvervsinteresser ved de danske udlandsrepræsentationer. Også på dette område kan der ligeledes efter hjemmestyreloven ansættes sådanne medarbejdere, hvis hjemmestyret udtrykker ønske om det. Jeg kan i den forbindelse nævne, at der siden 1949 har været et særligt arrangement med den danske ambassade i London med henblik på at varetage de færøske interesser i Storbritannien. Skulle landsstyret fremsætte ønske om ansættelse af sådanne medarbejdere andre steder, vil regeringen naturligvis bestræbe sig for i rimeligt omfang at imødekomme det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Lovforslaget (nr. 89) findes i tillæg A. sp. 1065, fremsættelsen i tidenden sp. 2015).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bladt: Det fremsatte lovforslag om udlån til arbejderboliger på landet adskiller sig i sit indhold ikke fra tidligere udlånslove, hvorfor der ikke er grund til at gå i enkeltheder ved denne første behandling.

Prisudviklingen i byggeriet har imidlertid medført, at det atter i år har været nødvendigt at foreslå byggelånet forhøjet med 2.000 kr., fra 41.000 kr. til 43.000 kr. I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at en forhøjelse i forhold til byggeindekset på husmandsbrug ville medføre en forhøjelse på 12 pct. eller helt op til 46.000 kr. Den foreslåede forhøjelse må derfor anses for at være ganske utilstrækkelig, og jeg er bange for, at mange vil få vanskeligheder med at tilvejebringe de fornødne midler til at opføre en arbejderbolig.

Jeg skal dog gerne erkende, at problemet også kan anskues fra en anden synsvinkel. Skønt byggelånet år efter år bliver væsentlig forhøjet, er rådighedsbeløbet stadig uændret, ja, for 2 år siden blev beløbet endog nedsat med 3 millioner kr. Under disse omstændigheder må man nærmest karakterisere denne lovgivning som værende under ret kraftig afvikling, idet det antal huse, der kan bygges efter loven, bliver færre og færre. Det er dog en kendsgerning, at der stadig er et stort antal ansøgere til disse lån. For finansåret 1965-66 blev der indsendt 876 ansøgninger i henhold til lovens kapitel IV og 136 i henhold til kapitel VI. De tilsvarende tal for det kommende finansår er henholdsvis ca. 800 og 125, altså lidt mindre; men selv om vi fraregner de ansøgere, som ikke efter loven er kvalificerede, vil der alligevel blive et meget stort antal af de kvalificerede, som ikke kommer i betragtning.

Lovforslaget indeholder dernæst en forhøjelse af renten med $\frac{1}{2}$ pct. halvårligt. Når det tages i betragtning, at vi sidste år forhøjede den halvårlige rente med 1 pct., så medfører dette en ikke uvæsentlig forhøjelse af terminsydelsen, men jeg er naturligvis godt klar over, at renteforhøjelsen er begrundet i det høje renteniveau på lánemarkedet.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger om denne lovgivning i dens helhed. Vi er sikkert alle enige om, at der gennem årene, siden vi fik denne lovgivning i 1938, er opført et meget stort antal boliger, gode og billige boliger. Jeg ved ikke, hvor stort tallet er, men jeg skønner, det ligger omkring ved 20.000. Jeg tror ikke, at forudsætningerne for denne lovgivning er helt de samme som før i tiden. Det hænger sammen med